

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil starte med hr. Ole Sohn og sige, at i min tale lige før var der faktisk lige så meget om seniorpolitik, som der var i åbningsdebatten.

Vi har konstant kørt linjen dobbelt, nemlig ved at sige, at der skal ske nogle justeringer af efterlønnen for at lokke mennesker til at blive på arbejdsmarkedet, samtidig med, hvad jeg også sagde her, at forudsætningen for, at det overhovedet kan lykkes, selvfølgelig er, at der er en seniorpolitik, så arbejdsmarkedet også vil have de ældre.

Vi siger altså, at strukturen skal ændres, samtidig med at vi siger, at det er nødvendigt med en seniorpolitik.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg blot sige, at man i mine øjne ikke kan sætte det op som et enten-eller. Det kan man godt, hvis man ser, at man har sådan en stabel penge, og så sige: Hvor skal jeg så lægge den? Men for os er den kulturelle side af det danske samfund altså også en central del, og der var et behov for flere midler nu, og det støtter CD så.

Omkring medicintilskuddet har vi lige fået dæmpet det en lille smule for de ting, der sker for insulinafdelingen. Men jeg vil igen sige, at det jo er nogle strukturændringer, der skal føre til, at medicinudgifterne ikke bare skal eksplodere. Så der kan være andre grunde til det, men jeg vil bare sige, at vi opfatter det altså sådan, at selv om man på et område mener, der er behov for mere, betyder det ikke, at man ikke på alle andre områder også skal overveje, om der er nogle prioriteringer, og vi står ved vores prioritering.

Og så endelig til hr. Frank Dahlgaard: Nu er historieløsheden jo åbenbart også nået ind i Folketinget, og hr. Frank Dahlgaard kan i hvert fald ikke sin historie mange år tilbage. Men verden startede måske også, den dag hr. Dahlgaard blev medlem af Folketinget.

I 1975 var CD det parti, der, før De Konservative nogen sinde fik rumpet sig sammen til det, kæmpede for en styrkelse af historieundervisningen. Det har været en fast ingrediens i enhver kulturpolitisk, uddannelsespolitisk holdningsmæssig tale, jeg har holdt lige siden. Jo, det ved hr. Frank Dahlgaard ikke, for han har jo ikke hørt dem alle sammen. Styrkelsen af danskundervisningen, af matematikken, historien har været en mærkesag for CD i årtier, og det kan hr. Frank Dahlgaard slå efter rundtomkring, og så vil han kunne se det.

Så det er ikke noget, der sådan bliver opfundet til lejligheden, eller som vi nu prioriterer. Før De Konservative overhovedet vågnede op, stod Erhard Jakobsen faktisk og råbte om det ude i Albertslund og andre gode steder i 1975, 1976 og 1977. Så hr. Frank Dahlgaard skal prøve at læse lidt af historien, inden man viser for meget af sin historieløshed selv.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen, og det er den sidste til den pågældende ordfører. Det gælder også for hr. Aage Frandsen, der følger efter.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu siger hr. Peter Duetoft, at det var nødvendigt at begrænse efterlønnen, for ellers ville udgifterne eksplodere, fordi flere ville søge ind på ordningen. Den holdning kan man jo have, men den viden om, hvad der kunne ske i udviklingen i søgningen til efterlønnen, var CD vel ikke først blevet bekendt med efter valget?

Havde det ikke været mere korrekt, at man i valgkampen havde sagt, at man ville bevare efterlønnen, men at den skulle begrænses? Så kunne jeg sige, at der var overensstemmelse mellem ord og handling, men nu husker jeg kun en meget massiv kampagne for at bevare efterlønnen som et skarpt argument imod Venstre.

Og så synes jeg faktisk, det er beklageligt i dag, at CD er gået med til at begrænse efterlønnen i stedet for at have arbejdet for et flertal på 90, der havde sørget for, at vi i hvert fald undgik de socialt meget problematiske elementer, der er kommet ind i den reform af efterlønnen, der nu vedtages.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen, og derefter hr. Frank Dahlgaard.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved godt, at det spørgsmål, jeg stiller, primært har historisk interesse nu: Hvad kunne vi have gjort anderledes for at have sikret en bedre efterløn end det, der nu er sket? Jeg tror godt, vi kunne være blevet enige med CD om nogle ting. Nu talte vi jo aldrig om det. Vi talte med mellemænd, måske, men vi talte jo aldrig om det sammen.